

TLAČOVÁ SPRÁVA

Názov výstavy: AKO SA MÁM DOSTAŤ DNU?

Autorka: DIANA CENCER GARAFOVÁ

Kurátorka: Lucia Miklošková

Miesto konania výstavy: Galéria M. A. Bazovského v Trenčíne

Vernisáž: 3. august 2017

Trvanie výstavy: 4. 8. - 31. 8. 2017

Výstava s názvom *Ako sa mám dostať dnu?* prezentuje tri práce mladej autorky Diany Cencer Garafovej. Diana aktuálne pôsobí ako doktorandka na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave, v ateliéri maľby pod vedením profesora Daniela Fischera. Pre jej doterajšiu tvorbu je charakteristické preskúmavanie otázky poznávania, v ktorej sa východiskovým stáva videnie ako nahliadanie sveta v určitej perspektíve pohľadu. Autorka tvorí rôzne priestorové konštrukcie, kde nanovo preusporadúva vzťahy medzi vecami, za účelom spochybníť samozrejmú ich bežného vnímania. Zvyčajne pritom poukazuje k imaginatívnemu výrazu ako predstave, schopnej prekračovať fyzikálne limity a kreovať paralelné svety.

Vybrané výstavné diela sú inšpirované prozaickými textami matematika a logika Lewisa Carrolla *Alica v krajine zázrakov* a jeho voľnými pokračovaniami. Diela sa ale nesnažia o prepis literárnych textov a vzťahujú sa k nim len tematicky, myšlienkou ďalšieho iného sveta za zrkadlom. Svet do ktorého Alica vstúpila (ko)existuje paralelne s tým, z ktorého vystúpila. Rozdiel medzi nimi tkvie len v zákonoch, aké v nich vládnu a upriadavajú ich. Práve tie zvedavé dievča objavuje a postupne využíva v svoj prospech. Ani jeden z dvoch svetov nie je skutočnejší ako neskutočnejší. Dianine diela sa k textu voľne vzťahujú prostredníctvom rôznych alúzií, napríklad predmetov ako zrkadlo, šachovnica, hodinky a podobne. Väzba ku Carrollovmu textu v dielach ale ostáva nenápadná, prítomná ako indícia pre ich čítanie.

Ťažisko výstavy tvorí práca *To nepoprieš, ani keby si to skúšala oboma rukami* realizovaná v roku 2012, zostavená z maliarskych fragmentov sofistikovane rozmiestnených v priestore. Rozbitý obraz je šifrou. Na divákovi ostáva odhaliť zákon jej usporiadania, teda nájsť pozíciu pohľadu, v ktorej sa všetky časti spoja do jedného obrazového celku. Diana poníma obraz ako konštrukciu podriadenú (matematicko-geometrickým) zákonom lineárnej perspektívy. Perspektíva je metodologickým prostriedkom, ktorý dovoľuje prenášať rozpriestranený svet do roviny obrazu, zachovávajúc ilúziu objemu. Z tohto vyplýva, že perspektíva funguje vždy ako sprostredkujúci činiteľ videnia, no nie sveta v jeho doslovnej podobe, ale len v jednom z možných uhlov pohľadu. Diana odhaľuje perspektívu ako pohľad konkrétnej telesnej pozície, keď obraz rozkladá do podoby anamorfického mechanizmu. Z fyzických častí vzniká virtuálny obraz, keď sa jednotlivé fragmenty premietajú na zrkadlovú plochu. Ploché časti naraz disponujú výrazom hĺbky. Dvojdimenziálne nadobúda charakter trojdimenziálneho a skutočnosť sa naraz ukazuje byť bohatšia.

(Im)